

Husmandskreditforeningen, thi det er dog vistnok lovlig lidt. Den kan jo kun hjælpe dem, der overhovedet ere i Besiddelse af nogen Eiendom, men den kan ikke hjælpe dem, der kun ere i Besiddelse af deres Arbeidskraft, til at blive rolige, findige Arbeidere, knyttede til deres smaa Hjem. Der maa findes andre Midler til at hjælpe dem og til at hjælpe de mange jordløse Huse, som vi efter statistiske Oplysninger vide, at der er, til at faae Jord. Jeg skal dog ikke komme dybere ind herpaa. — Jeg skal altsaa gjerne stemme for det af det ærede Medlem stillede Vædringsforslag, men for at ikke det ærede Medlem, der har stillet det, skal være i Tvivl om Betydningen af min Stemmegivning i saa Henseende, saa vil jeg sige, at jeg stemmer derved, fordi jeg ikke antager, at det skal blive det endelige Resultat, thi i saa Fald vilde jeg være enig med den ærede 2den Landsthingsmand for 9de Kreds i, at det staar i betydelig Kontrast til selve Titelen. Det var da ogsaa vel Lidt at faae ud af et Forslag om Forbedring af Fæste- og Leiehusmændenes Raar.

Rosenørn: Ja, jeg har jo udtrykkelig udtalt, hvorfor jeg netop stillede Vædringsforslaget saaledes, som jeg har stillet det. Naar den ærede Indenrigsminister udtalte sig mod den mindre heldige Form, at der staar: „Er forbudt at paalægge“, saa indrømmer jeg, at den er uheldig. Men det kan jo kun motivere en Redaktionsændring og behøver dog ikke at fremkalde nogen Forandring, hvad selve Realiteten af Bestemmelserne angaar. — Naar der fra et æret Medlem her til Venstre (Mourier-Petersen) er lagt særdeles Vægt paa, at der slet ingen Trang er til disse Bestemmelser, skal jeg sige, at jeg har jo selv fremhævet, hvorledes jeg vel veed, at der mangfoldige Steder handles med overordentlig høi Grad af Humanitet, og at Forholdet mange Steder vel er Leie, men i Virkeligheden ligesaa sikkert som livsvarigt Fæste. Men paa den anden Side tager den ærede Taler feil, naar han sagde, at der slet ingen Brug er for det. Thi tilvisse er der Steder og Forhold, hvor Leiehusmændene blive daarlig behandlede. Naar dernæst den ærede Taler saade, at det er selvstændige og uafhængige Mænd, saa lad os ikke tale for meget om Selvstændighed og Uafhængighed. Jeg spørger den ærede Taler, hvormange fuldstøbte, selvstændige og uafhængige Mænd kender han her i Danmark? Man lever under visse bestemte Forhold, og de Forhold indvirke paa En, det er umuligt Andet. Der skal en meget fast Karakter til ikke at lade sig paavirke af de

Forhold, man lever under. — Om jeg mindes ret, kom der fra den ærede Ordfører en Udtalelse imod mig eller imod mit Vædringsforslag, som gik ud paa, at det var ikke fuldesigjørende nok, at man, naar man skulde til at handle derefter, saa ikke var i Stand til at komme til noget for den paagjældende Leier heldigt Resultat. Det var i det Mindste det Indtryk, jeg fik af den Udtalelse, som den ærede Ordfører brugte. Dette forekommer mig dog ikke at være begrundet. Naar der i den Leiekontrakt, i Følge hvilken Leieren er pligtig til at opføre et Hus eller udføre, hvad det nu kan være, kultivere, dræne etc., staar, at Eieren er pligtig til at give Erstatning herfor, saafremt Leieren opsiges, forekommer det mig, at dersom Eieren saa opsiges, maa Leieren ligesom kunne sagsøge ham til at betale ham Erstatning for det, han ikke har nydt Godt af. Jeg ser ikke rettere, end at det maa være den naturlige Følge.

Ordføreren (Steffensen): Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at det høitæredede kongevalgte Medlem, der nu satte sig, har misforstaaet min Udtalelse. Den gik netop ud paa, at der er ikke i Forslaget givet noget Middelt til at faae de Bestemmelser, som skulle forestrives, ind i Kontrakten. Man kan efter Forslaget ganske rolig lade være at sætte dem ind i Kontrakten; der er Ingen, der kan gjøre En noget for det (Rosenørn: Det er forbudt). Ja, det er forbudt, men ikke under Straf.

Drenthol: Jeg skal kun sige et Par Ord med Hensyn til det af det kongevalgte Medlem (E. Rosenørn) stillede Vædringsforslag. Der er nu forskellige Meninger om det; jeg kan for mit Vedkommende ikke Andet, end erkjende, at en Omredaktion deraf vilde være meget ønskelig. Det tror jeg, at Alle ere enige om, enten de anse Forslaget for et Fremskridt eller ikke. Jeg maa i denne Henseende indrømme, hvad den ærede Ordfører har anført. Men Sagen staar jo saaledes, at Udvalget har foreslaaet at nægte Lovforslaget Overgang til 2den Behandling. Gaar man nu hen og forkaster Vædringsforslaget, saa er Sagen naturligvis slaaet ihjel. Dersom vi derimod vedtage Vædringsforslaget, saa kan der jo af vedkommende Medlem gjøres Forsøg paa at give det en bedre Form til 3die Behandling. Skulde man saa ikke synes om den Form, kan man jo tids nok slaa det ihjel ved 3die Behandling.